

Biroul permanent al Senatului
Bp 391 / 13.07.2018

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de Urgență privind compensarea unor creanțe reciproce între statul român și persoanele beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietății, precum și pentru prorogarea unui termen

Analizând proiectul de Ordonanță de Urgență privind compensarea unor creanțe reciproce între statul român și persoanele beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietății, precum și pentru prorogarea unui termen, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.209 din 13.07.2018 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr.D759/13.07.2018,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lita) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare instituirea unei proceduri administrative destinată compensării unor creanțe reciproce între statul român și persoanele beneficiare ale legilor din domeniul restituirii proprietății. Totodată, soluțiile legislative preconizate prin proiect au în vedere prorogarea termenului limită de depunere a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, de la data de 15 iulie 2018 la data de 31 iulie 2018.

Astfel, conform Notei de fundamentare și preambulului, este necesară identificarea unor soluții pentru a depăși blocajul intervenit în procedura de emitere a titlurilor de plată, etapă obligatorie potrivit legii, condiționată, în fapt, de restituirea, către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților a sumelor de bani încasate prin executare silită. De aceea, se impune adoptarea de urgență a unor măsuri care să

permite rezolvarea acestor situații excepționale, prin instituirea unei proceduri care să stingă creanțele reciproce existente între persoanele beneficiare și statul român.

2. Precizăm că prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative propuse.

3. Având în vedere dispozițiile art.115 alin.(4) din Constituție și deciziile Curții Constituționale în materie, este recomandată completarea **Notei de fundamentare** și a **preambulului**, în sensul prezentării elementelor de fapt și de drept ale situației extraordinare ce reclamă recurgerea la această cale de reglementare, precum și prezentarea efectelor negative ce se pot ivi în cazul neadoptării proiectului în regim de urgență.

Amintim că, prin **Decizia nr.859/2015**, Curtea Constituțională a reținut că oportunitatea, rațiunea și utilitatea reglementării, chiar dacă ele exprimă situații de fapt obiective, nu reprezintă o situație extraordinară a cărei reglementare să nu poată fi amânată și care să justifice, astfel, adoptarea unei ordonanțe de urgență.

4. Semnalăm că, proiectul transmis spre avizare, nu este însoțit de avizul de oportunitate al Ministerului pentru Relația cu Parlamentul, care să susțină îndeplinirea cerințelor constituționale pentru promovarea prezentului proiect de ordonanță de urgență, în conformitate cu prevederile art.3 alin.(1) lit.k) din Hotărârea Guvernului nr.22/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului pentru Relația cu Parlamentul.

În acest context, menționăm existența, în cadrul documentației transmise, doar a adresei nr.134A/11.07.2018, prin care Ministerul pentru Relația cu Parlamentul a transmis Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților (ANRP) avizul de oportunitate având ca obiect prezentul proiect.

5. Potrivit dispozițiilor art.22 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, compensarea reprezintă o modalitate de stingere a creanțelor fiscale, prevederi detaliate referitoare la această procedură regăsindu-se la art.166 și următoarele din cadrul aceluiași act normativ. Ca regulă generală, compensarea operează de drept, condiția de bază fiind reprezentată de existența unor creanțe certe, lichide și exigibile, compensabile până la concurența celei mai mici sume dintre acestea.

Menționăm că, potrivit dispozițiilor art.167 alin.(7) teza întâi din Codul de procedură fiscală, constatarea intervenirii compensării revine organului fiscal competent.

6. La **preambul, paragraful doi**, din considerente de redactare, expresia „și al Legii nr.290/2003” trebuie redată sub forma „precum și al Legii nr.290/2003”.

7. La **art.1 alin.(1)**, pentru întregirea informației juridice, propunem și redarea titlului Legii nr.10/2001, după cum urmează „privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989”. Similar se va proceda și în cazul celelalte actele normative, dar numai la prima invocare în text.

La **alin.(2) lit.c)**, din considerente de redactare, expresia „Cancelaria Primului-ministru” se va reda sub forma „Cancelaria Prim-ministrului”.

La **lit.d)**, după norma de trimitere la „Legii nr.290/2003” trebuie să figureze mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

La **alin.(4) lit.a)**, sugerăm să se analizeze dacă socotirea termenului de depunere a cererii de compensare de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive prin care s-a dispus întoarcerea executării silite nu ar fi de natură să ridice anumite obiecții sub aspectul respectării principiului neretroactivității legii. Pentru asigurarea unei practici unitare, considerăm necesară reținerea unui moment unic de la care ar urma să curgă termenul pentru depunerea respectivelor cereri de compensare, și anume de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

La **alin.(5)**, cu referire la norma de trimitere la „alin.(4) lit.a) și b)”, având în vedere că alineatul în discuție conține doar cele două litere, pentru suplețea acesteia, trimiterea se va face doar la „**alin.(4)**”.

La **alin.(6) ultima teză**, în acord cu normele de tehnică legislativă, propunem eliminarea formei abreviate „lit.” antepusă literei „d)”.

La **alin.(8)**, în vederea completării informației juridice, propunem ca după titlul Legii nr.207/2015, să figureze sintagma „**cu modificările și completările ulterioare**”.

La **alin.(11)**, pentru corectitudinea redactării, norma de trimitere la „alin.(4) lit.a)” se va scrie sub forma „alin.(4) lit.a)”.

De asemenea, apreciem utilă revederea normei propuse, în sensul verificării dacă suspendarea **de drept** a oricărei proceduri de executare silită, urmare a depunerii cererii de compensare, nu ar trebui însoțită de

constituirea unei garanții, în condițiile art.210 lit.d) din Codul de procedură fiscală.

La **alin.(13) lit.c)**, semnalăm că norma de trimitere la „alin.(4) lit.c)” este eronată, întrucât alineatul în discuție nu cuprinde decât lit.a) și b). Este necesară, de aceea, revederea textului.

La **alin.(14)**, întrucât titlul Legii nr.207/2015 a mai fost citat anterior, în conformitate cu exigențele de redactare, acesta trebuie eliminat.

8. La art.3, norma de trimitere la „art.II alin.(7), alin.(9) alin.(13)” trebuie scrisă sub forma „art.II alin.(7), (9) și (13)”.

De asemenea, din rațiuni de redactare, termenul „Urgență” din sintagma „Ordonanța de Urgență a Guvernului nr18/2018”, va fi scris cu inițială mică. Reiterăm observația pentru toate celelalte situații similare din proiect.

În plus, pentru actualitate legislativă, după datele de identificare ale acestei ordonanțe de urgență trebuie să fie inserată formularea „**aprobată cu completări prin Legea nr.145/2018**”.

Totodată, partea finală a textului trebuie reformulată, astfel: „ se prorogă până la data de 31 iulie 2018”.

dr. Dragoș ILESCU

București
Nr.688/13.07.2018